

Hugoni Platz medicamentario, qui officinam homoeopathicam centralem dirigit, hoc quoque loco maximas gratias ago, quod impigre assidueque me adiuvit et imagines capillares optime descripsit.

Hunc librum in linguam Latinam vertit Carolus Scherling Lipsiensis, Dr. phil.

Desiderata vel consilia de libro augendo aut emendando semper mihi grata erunt.

Lipsiae, mense Aprili 1924.

Auctor.

## Praefatio editionis prioris.

Postquam per decem fere annos multa collegi et paravi, anno 1872 primum integrum corpus artis medicamentariae homoeopathicae edidi. Omnes libros eo pertinentes, omnia opera ut annales omnium terrarum perlustrari, materiam discerni, disponi, tractari oportebat.

Prioribus pharmacopoeis homoeopathicis tantum usitatissima medicamina enumerantur, quorum pars, ut iudiciis suo tempore editis demonstravi, parum accurate tractata erat.

Opus meum inscribatur:

### **'Pharmacopoea homoeopathica polyglotta'**

cuius prior editio tribus, altera quinque linguis confecta erat, ad quas proximis annis editiones Lusitana et Russica accesserunt.

In praefatione alterius editionis Pharmacopoeae homoeopathicae polyglottae iudicium allatum est, quo collegia litteratorum homoeopathicorum et Germaniae et exterarum terrarum librum meum pharmacopoeam normalem esse agnoscunt. Omnes, qui homoeopathiae peritissimi putantur, extensis iudiciis, quae publici iuris facta sunt, librum meum sive rationes in eo adhibitas probaverunt.

Eae priores laudes usque ad hoc tempus auctae sunt, ut iudicio ab omnibus medicis homoeopathicis Daniae facto.

Illa pharmacopoea quasi codex legum est, quo omnes fere medicamentarii homoeopathici totius orbis terrarum uti solent et plurima opera homoeopathicorum recentiorum nituntur. — Qui cum solum ad usum virorum artis gnarorum compositus esset, usque ad illud tempus omiseramus, quidquid artis botanicae et chemicae erat.

Quae cum ita essent, ubi a societate medicamentariorum Germanorum in concilio communi Dresdae anno 1896 habito id, quod conventus Slesvico-Holsatorum proposuerat, comprobatum est:

'... ut collegium deligeretur ad pharmacopoeam homoeopathicam componendam, qua more Pharmacopoeae allopathicae imprimis describeretur, qua specie et quibus qualitatibus praeparata ex plantis et animalibus effecta essent',

statim me quoque operam in pharmacopoea homoeopathica amplificanda collocaturum esse pollicitus sum, id quod gratiis actis acceptum est.

Brevi post Berolinum ad negotia gerenda collegium convenit, quod duorum medicamentariorum allopathicorum, duorum medicorum homoeopathicorum, duorum medicamentariorum homoeopathicorum erat; ego quoque, qui et medicus et medicamentarius sum, intereram.

In conventu die 17. mensis Martii 1897 habito huic collegio in novo opere componendo Pharmacopoea polyglotta mea niti placuit.

Eo consilio capto, cum ius pharmacopoeam meo ipsius ingenio compositam edendi et vendendi usui communi ordinisque nostri postponerem, eam cum novo opere confundere paratus eram.

Cum autem brevi tempore socii quidam collegii talia consilia inirent, ut rationes ab homoeopathicis constitutae immeritissimo neglectum iri et parationes medicaminum homoeopathicorum spectatae atque probatae experimentis litterisque minime respectis immutatum iri viderentur, societate operis desistere et pharmacopoeam meam polyglottam ratione eorum, quae desiderata erant, habita denuo edere cogebar.

Iam antea Lipsiae

#### **Institutum pharmaceutico-chemicum**

ad id ipsum condideram, ut, quidquid ad novam pharmacopoeam conficiendam necessaria essent, explorarentur et pararentur.

Cum ex collegio Berolinensi decessissem, ipse pharmacopoeam iterum edere paravi et a collegio sex virorum adiutus, cum descriptiones rationesque examinandi nondum receptas adderem, ex eo hanc 'Pharmacopoeam homoeopathicam Germanicam' feci.

Eius collegii socii erant:

medici homoeopathici

Th. Hengstebeck Dr. med., qui negotia praesidium societatis centralis homoeopathicorum Germaniae gerit; H. Wapler Dr. med., qui valetudinarium homoeopathicum Lipsiense dirigit;

medicamentarii homoeopathici

W. Steinmetz et A. Judersleben, qui per complura decennia de arte medicamentaria homoeopathica multa ab omnibus comprobata ediderunt; praeterea medicamentarii et chemici instituti mei pharmaceutici

J. Katz Dr. med. et phil. et H. Wagner.

Non omiserim illis viris maximas gratias agere, quod, qua sunt litterarum scientia et usu, optime mihi adfuerunt.

Semper id spectavi, ut rationes homoeopathicas et praecepta ipsius Hahnemanni ceterorumque, qui examinaverunt, secundum quae sola substantiae ad medicamina examinanda adhibitae paratae sunt, diligenter secutus operi ita sufficerem, ut e re erat, nec non viris artis medicamentariae peritis satisfacere studui; qua in re multis epistulis, quibus usque ad novissimum tempus etiam a viris, qui collegio Berolinensi proximi erant, monebar, ut pharmacopoeam homoeopathicam ederem, magis magisque confirmatus sum. Qua de causa in magna spe sum ex medicis homoeopathicis Germaniae, qui plus septingenti sunt, plurimos etiam postero tempore mecum esse facturos.

Quae cum ita sint, librum iterum editum publici iuris facio, qua in re minime meis ipsius commodis inservivi, sed id egi, quod per totam vitam exsequendum mihi proposui, ut artem medicamentariam homoeopathicam emendarem et ab omnibus ita probandam curarem, ut par est.

Experimenta in laboratorio meo pharmaceutico-chemico continuabuntur; eis in sequentibus editionibus maxime ad tertiam partem augendam me uti posse spero.

Willmarus Schwabe Dr. phil.